

عنوان مقاله:

بررسی نقش جغرافیا در مکانیزم 1+25 در راستای رسیدن به توسعه پایدار شهری (مطالعه موردی: شهر کرمانشاه)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهرام فتحی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی کارآفرینی روستایی دانشگاه شهید بهشتی تهران

شایسته صادقی - کارشناس مدیریت دولتی

خلاصه مقاله:

گر شهر همچون سازمانی در نظر گرفته شود لازم است که در راس آن عنصری برای برنامه ریزی آینده و اداره امور کنونی قرار گیرد. این عنصر را می توان مدیریت شهر نامید. مسایل بسیاری در شهرها وجود دارد که برای حل آن ها و پاسخ به درخواست های موجود در عرصه های زندگی جمعی وجود مدیریت شهری ضروری است. مدیریت شهری: عبارتند از سازمان دهی عوامل و منابع برای پاسخگویی به نیازهای ساکنان شهر است که در چارچوب یک نگرش سیستمی متشکل از عناصر متعددی که بالغ بر 25 مورد می شود از وزارت کشور به عنوان یک نهاد برتر تا شهرداری و حتی نقش بازاریان و... که به صورت اجزاء به هم پیوسته که دارای روابط تعاملی با یکدیگر هستند، مطرح می شود. تحقیق حاضر با هدف بررسی نقش جغرافیا در مدیریت شهری کرمانشاه در راستای رسیدن به توسعه پایدار شهری انجام گرفته است. روش پژوهش به دو صورت اسنادی و میدانی و شیوهی گردآوری داده ها استفاده از پرسشنامه و توزیع آن میان مسولان نهادهای دخیل در شهر، مدیران شهری و شهروندان شهر کرمانشاه بوده است. داده ها با وارد شدن به محیط نرم افزاری SPSS از طریق فرمول کوکران و آزمون آلفای کرانباخ تحلیل شده اند. نتایج تحقیق نشان میدهد، خلاء یک نهاد (کمیته) هماهنگ کننده و رابط بین عناصر موثر در مدیریت شهری کاملاً محسوس است و برای رفع این مشکل می توان شورای شهر را به عنوان نمایندگان مردم و یک کمیته رابط و هماهنگ کننده قلمداد کرد که در راستای توسعه شهر در سطح محلی و منطقه ای به مدیران شهری کمک شایانی نمود. که در این راستا تاکید بر نقش جغرافیا به عنوان هماهنگ کننده برنامه ها و طرح های در دست احداث در سطح شهر طبس می تواند کلید پیشرفت و توسعه پایدار شهر کرمانشاه و سایر سکونتگاه های شهری ایران باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، جغرافیا، توسعه پایدار، شهر کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/768342>

